

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Capitvla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

CAPITVLA.

I.

SI quis per languorem a medicis sectus est, aut a barbaris abscissus est, iste remaneat in clero. Si quis autem sanus se abscidit, istum & in clero positum abstinere oportet, & de cetero nullum talium debere promoueri. Sicut autem hoc manifestum est, quia de his qui hanc rem excogitant, audentque seipfos abscindere, dictum sit: sic eos, qui a barbaris aut a dominis castrati sunt, inueniuntur autem alias digni, tales ad clerum applicat Canon.

Dist. 55.
Si quis a medicis. & in Decr. luo. lib. 3.

II.

Quia multa aut necessitate, aut aliter, cogentibus hominibus, facta sunt contra Canonem ecclesiasticum, ut homines ex gentili vita nuper accedentes ad fidem, & in paruo tempore catechizati, statim ad spirituale lauacrum ducantur, & simul, cum baptizati fuerint, promoueantur ad episcopatum, aut ad presbyterium, placuit, de cetero nihil tale fieri. Nam & tempore opus est ei qui catechizatur, & post baptisma approbatio amplior. Manifesta est enim apostolica scriptura, quæ dicit: *Non neophytum, ne forte in superbiam elatus, in iudicium incidat & laqueum diaboli.* Si autem, procedente tempore, aliquod animi peccatum inueniatur circa huiusmodi personam, & conuincatur a duobus aut tribus testibus, ipse cesset a clero. Si quis autem præter hæc facit, quasi aduersus magnum Concilium se efferens, ipse periclitabitur de clero.

Dist. 48.
Quoniam multa sunt sin.

1. Tim. 3.

III.

Dist. 31.
Interdixit
& in Decr.
Iuo. lib. 3.

Interdixit omnimodo sanctum Concilium, neque episcopum, neque presbyterum, neque diaconum, neque ex toto eum qui in clero est, habere secum subintroducendam mulierem, nisi forte matrem, aut sororem, aut eas solas personas, quæ refugiunt omnes suspiciones.

IV.

Dist. 64.
Episcopi ab
omnibus
qui.

Episcopum oportet maxime quidem ab omnibus qui sunt intra prouinciam episcopis ordinari. Si autem hoc difficile fuerit, aut propter urgentem necessitatem, aut propter longitudinem itineris, omnimodo tres in vnum conuenientes, consentientibus & his qui absentes sunt episcopis, & spondentibus per scripta, tunc manus impositione fieri. Confirmatio autem eorum quæ fiunt, danda est unicuique a suæ prouinciæ metropolitano.

V.

11. quæst. 3.
Seruetur
ista sententia.

De eis qui excommunicantur, siue de clero sint, siue de laico agmine, ab episcopis per singulas prouincias obtineat sententia, iuxta Canones, eos qui ab aliis abiiciuntur, ab aliis non recipiendos. Requiritur autem, ne pusillanimitate, aut pertinacia, aut aliqua alia molestia episcopi sint excommunicati. Ut ergo hoc decentius requiratur, bene placuit, singulis annis per singulas prouincias bis in anno Concilia fieri, omnibus simul episcopis in vnum congregatis, ut tales quæstiones requirantur. Et ita, qui manifeste offenderint episcopum, rationaliter excommunicati apud omnes esse putentur, quamdiu aut in commune, aut episcopo placeat

ANNO
CHRISTI
419.

humaniorem pro his ferre sententiam. Concilia autem fiant, vnum quidem ante quadragesimam Paschæ, vt omni pusillanimitate sublata, munus mundum offeratur Deo: secundum autem, circa tempus autumnii.

Dist. 18.
Habeatur
semel Con-
cilium.

VI.

Antiquiores obtineant, qui apud Ægyptum sunt & Libyam & Pentapolim, ita vt Alexandrinus episcopus horum omnium habeat sollicitudinem, quia & vrbis Romæ episcopo similis mos est. Similiter autem & circa Antiochiam, & in ceteris prouinciis priuilegia propria reseruentur metropolitanis ecclesiis. Omnino autem manifestum est illud, quia si quis præter Concilium metropolitani factus fuerit episcopus, hunc Concilium magnum definiuit non debere esse episcopum. Si verò communi omnium decreto rationabili, secundum Canonem ecclesiasticum comprobato, duo aut tres propter proprias inimicitias contradixerint, obtineat sententia plurimorum.

Dist. 65.
Mos anti-
quus per-
duret.

Dist. 64.
Illud ge-
neraliter
in.

Dist. 65.
Sane si cõ-
mune om-
nium.

VII.

Hierosolymitani consuetudo antiqua seruetur, vt Æliæ episcopus honoretur, & habeat ordinem honoris, salua tamen metropolitani dignitate eiusdem prouinciæ.

Dist. 65.
Quoniam
mos anti-
quus.

VIII.

Si aliquando venerint ad catholicam ecclesiam Cathari, placuit, sicut & magnæ Synodo, eos ordinatos sic manere in clero. Ante omnia autem, hæc profiteri ipsos per scripturam oportet, quod consentiant, & sequantur catholica & apostolica

1. quest. 7.
Si qui vo-
luerint.

dogmata. Hoc est, & bigamis communicare, & his qui in persecutione lapsi sunt, circa quos & tempus constitutum est, & dies definitus: & sequatur in omnibus quæ placuerunt catholicæ ecclesiæ episcopo vel presbytero. Vbicumque autem omnes siue in castellis, siue in ciuitatibus, ipsi inuenti fuerint ordinati, qui inueniuntur in clero, sint in eodem habitu. Quotquot autem, vbi catholicæ ecclesiæ episcopus vel presbyter extat, accedunt; manifestum est, quod episcopus ecclesiæ habebit dignitatem episcopi. Qui autem nominatur apud eos episcopus, presbyterii honorem habebit, nisi forte placuerit episcopo, honoris eum nomine frui. Sin vero non hoc ei placuerit, prouidebit ei locum, aut chorepiscopatus, aut presbyterii, vt in clero omnino esse videatur, quatenus non in ciuitate duo sint episcopi.

IX.

Dist. 81.
Si quis sine
examina-
tione.

Si qui sine examinatione promoti sunt episcopi, aut presbyteri, vel cum discutiuntur, confessi sunt quæ peccauerunt, vel si ab aliis conuincantur, & confitentibus, contra Canonem homines commoti, manus eis imposuerint, tales Canon non suscipit, sed abiicit. Hoc enim quod irreprehensibile est, defendit catholica ecclesia.

X.

Dist. 81.
Quicum-
que ex his.

Quicumque de lapsis ordinati sunt per ignorantiam, aut simulationem ordinantium, hoc non præiudicat Canoni ecclesiastico: cogniti etenim deponuntur.

XI.

ANNO
CHRISTI
419.

De his qui præuaricati sunt præter necessitatem, aut præter ablationem facultatum, aut præter periculum, vel tale aliquid, quod factum est sub tyrannide Licinii; placuit sancto Concilio, licet indigni sint, humanitate tamen subuenire eis. Quotquot igitur sincere pœnitent, tres annos inter audientes sint. Qui lapsi sunt fideles, * septem annos succumbant: duobus vero annis, sine oblatione, populo communicent in orationibus.

XII.

Quicumque vocati sunt per gratiam, & primordia demonstrantes bona, deposuerunt cingulum militiæ, postea vero ad proprium vomitum reuoluti sunt, ita vt aliqui & pecuniam conferant, & beneficiis militiam repetant; isti decem annos succumbant, post * triennium auditionis tempus. Sed in his omnibus oportet discutere voluntatem & speciem pœnitentiæ. Quotquot enim timore & lacrymis & perseuerantia & bonis operibus conuersionem non simulatione demonstrant; isti, adimplentes constitutum tempus auditionibus, orationibus merito communicabunt: & postea licebit episcopo humanius de his aliquid cogitare. Qui autem indiscrete tulerunt, & ingressum sibi sufficere arbitrati sunt ad conuersionem, definitum omne compleant tempus.

De pœnitentia distinct. 5. Si qui vero per.

* triennale

XIII.

De exeuntibus de corpore, vetus & canonica lex custodiatur & nunc, vt qui mori sperantur, nouissimo iuuamine non priuentur. Si vero despe-

26. quest. 6. De his vero qui recedunt.

ratus, communionem sumpta, & oblatione percepta, iterum conualescat, sit inter eos qui orationibus tantum communicant. Generaliter autem homini morituro, petenti sibi communionis gratiam, episcopus probabiliter oblationem ei contradat.

XIV.

De catechumenis lapsis, placuit sanctæ & magnæ Synodo, ut triennio tantum audiant, postea orent cum catechumenis.

XV.

7. quest. 1.
Non oportet episcopum vel reli.

Propter grandem tumultum, & seditiones quæ fiunt, placuit, omnimode auferri consuetudinem, quæ est contra Canonem in aliquibus partibus admissa, ita ut de ciuitate in ciuitatem nec episcopum, nec presbyterum, neque diaconum transferri liceat. Si quis autem post sancti & magni Concilii definitionem tale aliquid agere tentauerit, aut se dederit huiuscemodi negotio, cassabitur huiusmodi machinatio, & restituatur ecclesiæ, in qua aut episcopus, aut presbyter, aut diaconus fuerit ordinatus.

XVI.

7. quest. 1.
Si qui vero sine respectu.

Hi qui facile se periculis ingerentes, neque timorem Dei ante oculos habentes, neque ecclesiasticum Canonem scientes, discedunt ab ecclesia, presbyteri aut diaconi, aut quicumque sunt in Canone constituti, isti nullo modo suscipi debent ab alia ecclesia, sed omnem eis necessitatem imponi oportere, ut ad proprias parochias reuertantur. Pertinaces autem, excommunicatos esse oportet.

Si

ANNO
CHRISTI
419.

Si autem aliquis ausu temerario subriperit ad alterum pertinentem, & ordinaverit in sua ecclesia, non consentiente episcopo, a quo discesserat clericus, qui in Canone constituitur, infirma sit huiusmodi manus impositio.

XVII.

Quoniam plures in Canone constituti, cupiditatem & lucra turpia sectantur, oblique sacræ Scripturæ, dicentis: Qui pecuniam suam non dedit ad usuram: cum fenerantur aliis, centesimas exigunt: iuste statuit sanctum & magnum Concilium, ut si quis inuentus fuerit, post hanc definitionem, usuram accipiens, aut aliud aliquid excogitans turpis lucri gratia, abiiciatur a clero, & alienus a Canone sit.

14. quæ. 4.
Quoniam
multi clerici.
& distinct. 47.
Quoniam
mult. sub
re.
Psal. 14.

XVIII.

Peruenit ad sanctum & magnum Concilium, quod in quibusdam locis aut ciuitatibus presbyteris gratiam sacræ communionis diaconi porrigant: quod neque Canon, neque consuetudo tradidit, ut qui potestatem offerendi non habent, his qui offerunt corpus Christi, porrigant. Sed etiam hoc quoque innotuit, quod quidam diaconi ante episcopos contingant eucharistiam. Omnia igitur hæc amputentur, & maneat diaconi in proprio ordine, scientes quod episcoporum quidem ministri sunt, presbyteris autem inferiores existunt: accipiant autem ex ordine eucharistiam post presbyteros, eis dante aut episcopo, aut presbytero. Sed nec sedere eis in medio presbyterorum liceat. Quod si hoc fiat, præter Canonem & præter ordinem probatur existere. Si quis autem obtemperare noluerit post

Distinct. 93.
Peruenit
ad sanctam.

hanc definitionem, cesset a diaconio.

XIX.

1. quest. 1.
Si quis con-
fugerit.

De Paulianistis refugientibus ad ecclesiam catholicam, definitio prolata est, rebaptizari eos omnino. Si qui vero ex eis præterito tempore fuerint in clero, si quidem sine querela & reprehensione fuerint post baptismum, ordinentur ab episcopo ecclesiæ catholicæ. Si vero discussio eos minus idoneos inuenerit, deponi eos conuenit. Similiter autem & de diaconibus, & omnino de his qui sub Canone conuersantur, eadem forma seruabitur. Meminimus autem de diaconissis, quæ in eadem specie sunt, quia manus impositionem aliquam non habent, ut omnino inter laicas computentur.

XX.

De consec.
distinct. 3.
Quoniam
sunt in die.

Quoniam sunt quidam, qui die Dominico flectunt genua, & in diebus Pentecostes, placuit de hoc sanctæ & magnæ Synodo, cunctos in omnibus locis consonanter & consentienter, stantes Deum orare debere.

*Capitulorum Nicæni Concilii, in sexto apud Carthaginem
Concilio relictorum, finis.*

XXI.

Sanctum Conciliū: Traditis omnibus, & rite dispositis, ut ecclesiarum pax & fides in orientis atque in occidentis partibus vna eademque seruetur, hæc ecclesiastica statuta necessario credimus inferenda.

Epistolam Africani Concilii ad Cælestinum papam ac vrbs Romæ episcopum, quæ incipit: *Domino dilectissimo, & honorabili patri Cælestino, Aurelius, Palatinus, &c.* quæ in fine Concilii Africani haud longe post septimum Carthaginense integre ponitur, si quis huc pertinere velit, per nos quidem huc inferre potest.